मूषिता-त्री, मूषयिता-त्री, मुमूषिषिता-त्री, मोमूषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचूषतिवत् (552) ज्ञेयानि। [1]मूषा, [2]मूषकः-षिका, इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः।

(1299) "मृक्ष संघाते" (I-भ्वादिः-664. अक. सेट्. पर.)

'मक्ष—इत्यप्येके इति मैत्रेयः' इति धातुवृत्तिः। 'म्रक्ष—इत्येके' इति धा. का. (1-84)। क्षीरस्वामी तु धातुममुं न पठति। '..... म्रक्षेत् संघाते ..... ॥' (श्लो. 171) इति देवः।

मृक्षकः-क्षिका, मृक्षकः-क्षिका, मिमृक्षिषकः-षिका, मरीमृक्षकः-क्षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकतृक्षतिवत् (765) बोध्यानि। 'मक्ष' इति पाठे [3]मक्षकः-मक्षिका।

(1300) "मृग अन्वेषणे" (X-चुरादिः-1900. सक. सेट्. आत्म.)

अदन्तः, कथादिः, आगर्वीयश्च। [अ]

'अन्वेषणेऽर्थे मृगयेत णौ यो मार्गेर्भवेन्मार्गति मार्गयेच्च ॥' (श्लो. 44) इति देवः।

मृगकः-गिका, मिमृगयिषकः-षिका; मृगयिता-त्री, मिमृगयिषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककृपयतिवत् (251) ज्ञेयानि। अस्या-

---

1. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अकारप्रत्ययः। 'तैजसावर्तनी मूषा' इत्यमरः।
2. 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः—' (द. उ. 3-5) इति संज्ञायां क्वुन्प्रत्यये रूपमेवम्। स्त्रियां जातिलक्षणं ङीषं बाधित्वा टापि मूषिका इति रूपम्।
3. संज्ञायाम्, 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः—' (द. उ. 3.5) इति क्वुन्प्रत्यये रूपमेवम्। स्त्रियां जातिलक्षणं ङीषं बाधित्वा 'अजाद्यतष्टाप्' (4-1-4) इति टापि मक्षिका इति रूपम्।

[अ] 'मृग्यति इति कण्ड्वादिपाठात्।' इति मैत्रेयः— इति धातुवृत्तौ प्रतिपादितम्। दिवाद्यन्ते तु "—'दिवादयस्त्वपरिसमाप्ताः' इत्याहुः। तेन क्षीयते, मृग्यते इत्यादिसिद्धिरिति।" इत्यप्युक्तम्। कण्ड्वादिष्वपि मृगधातुः न पठ्यते। "दिवादिस्तु भ्वादिवदाकृतिगणः। तेन क्षीयते मृग्यतीत्यादिसिद्धिरित्याहुः।" इति दिवाद्यन्ते सिद्धान्तकौमुदीवाक्यात् परस्मैपदमेव दिवादिपाठेऽप्येतस्येति ज्ञायते।